

РЕШЕНИЕ

№ 5565

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5329** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 17370 от 16.06.2020 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 1025199 от 03.06.2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез юрисконсулт Д. М., против Решение без номер от 18.05.2020г., постановено по НАХД № 14518/2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17 - ти състав, с което е отменено издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/ С., Наказателно постановление (НП) № 22-005954 от 09.08.2019 г. за налагането на [фирма], в качеството му на работодател, административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 3000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 КТ, вр. чл. 415, ал. 1 Кодекса на труда за извършено нарушение по чл. 128, т. 2 от същия кодекс.

С депозираната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, както и за постановяването му в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно съдебният състав е приел, че въпреки извършеното от дружеството административно нарушение в административно наказателното производство е извършено съществено процесуално нарушение-неправилно приета дата на нарушението. Моли се касационния съд да отмени решението на въззивния

съд, респективно да потвърди наказателното постановление № 22 - 005954 от 09.08.2019 г. В хода на съдебното производство касаторът, редовно призован, се представлява от юрк.Х., който поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно призован се представлява от адв. Д., която оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли и да постанови решение, с което да остави в сила решението на СРС. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита решението на въззивния съд за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Въззивният съд е приел фактическата обстановка, отразена в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, а именно, че [фирма] има сключен трудов договор със служителя Й. Б. Д. на длъжност „експерт строителен надзор“, като през месец юни 2018 г. тя полага труд и ѝ е начислено и съответното трудово възнаграждение. На 02.11.2018 г. Д. подава заявление за прекратяване на трудовия ѝ договор с дружеството на основание чл. 327, ал.1, т. 2 КТ, в което посочва, че работодателят ѝ не е изплатил дължимите ѝ трудови възнаграждения. На 05.11.2018 г. от страна на дружеството е издадена заповед № 4, с която на основание чл. 327, ал.1, т. 2 КТ е прекратено трудовото правоотношение посочения служител, която подава и сигнал до ДИТ - С., в който посочва, че не са ѝ изплащани трудовите възнаграждения за периода месец май - ноември 2018 г.

От служители на ДИТ - С., включително и свидетеля Г. Винарска е извършена проверка на дружеството по документи за периода 25.02.2019 г. до 06.03.2019 г., при което те се запознали с представените от дружеството ведомости за заплати за месец юни 2018 г., както и с други документи относно трудовото правоотношение със св. Д.. При проверката е констатирано, че касационния ответник не е изпълнил задължението си да изплати на служителя Д. начисленото трудово възнаграждение за извършената работа през месец юни 2018 г., до момента на проверката. Св. Винарска се запознала с ведомостта за заплати за месец юни 2018 г., в която липсва подпис на Д., но в същата ведомост има отбелязване, подписано от свидетелите В. Д. и П. В., че на 02.07.2018 г. Д. е отказала да подпише ведомостта. Подобни отбелязвания има и на ведомостите за заплати в дружеството за месеците от май до октомври 2018 г., където също липсва подпис на св. Д.. В хода на проверката присъства упълномощено от дружеството лице, което не е оспорило тези констатации. Затова с протокол от 06.03.2019 г., връчен на упълномощен представител на [фирма] /св. В. Д./ на същата дата, е предписано в т. 2 работодателят да изплати начисленото трудово възнаграждение на Й. Д. за извършената от нея работа за месец юни 2018 г., съгласно чл. 128, т. 2 от КТ, със срок за изпълнение на предписанието – до 12.04.2019 г. В предписанието са констатирани идентични нарушения на трудовото законодателство, свързани с неизплащане на възнаграждението на служителя и за месеците от май до ноември 2018 г. Предписанието не е оспорено по реда на АПК и е влязло в сила.

След изтичането на дадения срок, на 13.05.2019 е извършена проверка от служители на ДИТ - С., включително и св. Винарска, като от наказаното лице са изискани съответните документи за изпълнение на дадените задължителни предписания. Дружеството не е представило документи за изплащане на възнаграждението за месец юни 2018 г., както и за останалите дадени предписания. Резултатите от проверката са отразени в Протокол за извършена проверка от 13.05.2019 г., като същият е подписан от упълномощен представител на работодателя – св. Д.. При проверката е констатирано, че в дадения срок до 12.04.2019 г., а и до датата на проверката, работодателят не е изпълнил задължителното предписание № 2 да изплати до 12.04.2019 г. уговореното и начислено трудово възнаграждение на служителя Д. за положения от нея труд през месец юни 2018 г. В протокола е посочено, че е извършено нарушение на 15.04.2019 г. – първият работен ден след изтичане на определения срок в предприятието. При връчване на протокола, на 13.05.2019 г. на св. Д., като пълномощник на дружеството, е връчена и покана за явяване на управителя за съставяне на АУАН за така констатираните нарушения, на 15.05.2019 г.

Въз основа на така установеното, на 15.05.2019 г. св. Г. Винарска, на длъжност „главен инспектор” в Дирекция „Инспекция по труда (ДИТ) С., съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22 – 005954 от 15.05.2019 г., в който е посочено, че [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), не е изпълнил задължително предписание № 2, издадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ с протокола от 06.03.2019 г., а именно да изплати в срок до 12.04.2019 г. начисленото трудово възнаграждение за извършената работа за месец юни 2018 г. на служителката Й. Д.. В АУАН е записано, че срокът е изтекъл на 12.04.2019 г., а нарушението е извършено на 15.04.2018 г. /първия работен ден след изтичане на срока/ и е установено при проверка на 13.05.2019 г. Св. Винарска преценила, че деянието представлява нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, тъй като по време на проверката не са представени документи, удостоверяващи изплащането на трудовото възнаграждение за месец юни 2018 г., с което да е изпълнено даденото предписание № 2.

АУАН е изготвен в присъствието на свидетели при съставянето му, което е удостоверено с техните подписи, но в отсъствие на представител на санкционираното лице. Препис от акта е изпратен чрез Български пощи за връчване на дружеството, като на 21.05.2019 г. е получен от управителя на дружеството. Срещу акта не са постъпили възражения в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН № 22 – 005954 от 15.05.2019 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и приетата правна квалификация, е издадено обжалваното наказателно постановление на 09.08.2019 г., като на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ за това, че не е изпълнило задължително предписание да заплати в срок до 12.04.2019 г. начисленото трудово възнаграждение на служителя Й. Д. за месец юни 2018 г. В НП изрично е посочено, че нарушението е извършено на 15.05.2019 г. – първия работен ден, следващ последния ден, когато предписанието е можело да бъде изпълнено законосъобразно.

НП е връчено на представител на неговия адресат на 13.08.2019 г., видно от известието за доставяне, като жалбата срещу него е изпратена по пощата на 19.08.2019 г. до ДИТ - С..

Приетата от съда фактическа обстановка по делото е установена от показанията на

св. Винарска, Д., Д. и В., като и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които въззивният съд е кредитирал изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват приетата фактическата обстановка.

Районният съд е направил извод, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, съгласно чл.416, ал.1 и 5 от КТ и представената Заповед от 11.02.2014г., в предвидените в ЗАНН давностни срокове, но при допуснато нарушение на процесуалните правила и неспазване на материалния закон. Предходната инстанция е приема, че АНО е нарушил изискването на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като неправилно е посочил датата, на която нарушението е извършено. Това нарушение въззивната инстанция правилно възприема за допуснато съществено процесуално нарушение, водещо до ограничаване правото на защита на наказаното лице, както и водещо до невъзможността за упражняване на съдебен контрол за законосъобразност на процесното наказателно постановление.

Друг съществен порок, според предходната инстанция е липсата на надлежно връчване на АУАН на нарушителя. Съдът приема, че е налице нарушение на процедурата по връчване на АУАН, в условията на чл. 43, ал.4 от ЗАНН.

При така констатираните нарушения на производствените правила, районният съд е отменил НП.

Въззивното решение е правилно като краен резултат, но настоящата инстанция не споделя всички съображения, изложени от районния съд.

Неоснователни са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение по приложението на закона относно допуснати процесуални нарушения при издаването на НП, касаещи нарушение на изискванията на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН - неправилно посочена дата на нарушението. Неспазването на чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административно-наказателното производството, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

Касационната инстанция не споделя изводите на въззивния съд относно липсата на надлежно връчване на АУАН на санкционираното дружество. Видно от писмото от 17.05.2019г., изпратено до управителя на дружеството, с приложени в него 8 броя АУАН, включително и процесния, същото е с изх. № 19052276. От приложеното по делото Известие за доставка, № RPS 1040081EORO, е видно, че същото е получено от Е. С., управител на дружеството. В него е посочен същият изходящ номер на писмото-19052276. Поради което, настоящата инстанция приема, че предвид писмените доказателства, приложени по делото, АУАН е надлежно връчен на санкционираното дружество, поради което същото не е било лишено от възможността да изрази становище, да осъществи и изпълни дължимото правно поведение. В допълнение, настоящият състав прави и следното уточнение - видно от Покана за връчване на АУАН, отправена до дружеството на основание чл.40, ал.4 от ЗАНН, същото е поканено да се яви в Дирекция „Инспекция по труда“-гр.С. на 15.05.2019г. Същата е получена от В. Н. Д., упълномощен представител на [фирма] /съгласно заповед № 1/06.03.2019г. на управител на [фирма]-л.8/ на 13.05.2019г. В указания срок в ДИТ-С. не се е явил представител на дружеството, поради което на основание

чл. 40, ал.2 от ЗАНН е съставен АУАН № 22-005954 от 15.05.2019 г. в отсъствие на нарушителя. По тези съображения, настоящият състав приема, че липсва нарушение на процедурата по съставяне на акта, поради което дружеството не е било лишено от възможността да упражни своите права на защита в пълен обем, като представи възражения и доказателства в законовия срок и организира защитата си.

С оглед изхода на спора пред касационната инстанция, не следва да се присъдят претендираните разноски от касационния ответник по две съображения. На първо място в представените два договора за правна защита и съдействие не е посочен размера на договореното адвокатско възнаграждение и дали същото е реално заплатено. На второ място устните състезания пред въззивната инстанция са приключили на 19.02.2020 г., към която е действаща разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН. В хода на производството пред районния съд от страна на въззиваемата страна не е отправено искане да ѝ се присъдят сторените разноски – адвокатско възнаграждение. При това положение същите не могат да се търсят в хода на касационното производство.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, IX – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 18.05.2020 г., постановено по НАХД № 14518/2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17 – ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.